

VÝSTŘIŽEK Z TISKU

MORAVSKOSLEZSKÝ
večerník, Ostrava

- 4. 1. 1991

ze dne

Kanderův třetí muzikál na scéně SDO jasně nejlepší ...

Správně „provokující“ Chicago

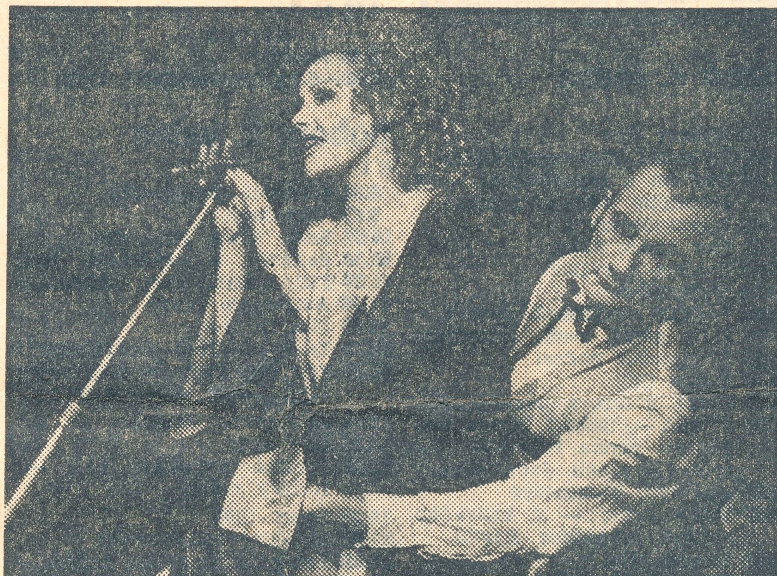
Nestává se každý týden, ba ani měsíc či rok, aby se na ostravské zpěvoherní scéně hrál americký muzikál ve vší parádě. Kanderovo Chicago v pohostinném nastudování Petra Novotného takovým hitem je.

Neměl jsem režisérovi Hudebního divadla v Karlíně důvod nevěřit. Představuje u nás v tomto zábavném divadelním žánru špičku. Přesto jsem tak pronikavý výsledek nečekal. Už v okamžiku, kdy Karel Čepek v roli konferenciéra uvádí „příběh o vraždě, lakotě, korupci, násilí, vykořisťování, cizoložství, proradnosti“ — a já do dávám, že zároveň hluboce lidský, nutící k zamyšlení — se jedno kabaretní číslo za druhým, slévá v poutavě vypravovaný syžet, jež divák sleduje se zatajeným dechem. Co víc, přímo se přistihuje, jak je nenásilně vtažen do děje, kterak se málem i s účinkujícími pohoupává v rytmu líbivých džezových melodických, popiskuje si je, nebo si je nechává kolovat v žilách. Zkrátka, je to podívaná, pastva pro oči i uši, zážitek!

Třebaže zásluhu na tomto konstatování mají všichni, orchestrem umístěným na jevišti počínaje a posledním komparsistou konče, přece jen nosnými postavami příběhu odehrávajícího se převážně v chicagské věznici, jsou tři hlavní protagonisté muzikálu. Podle libreta, ale i de facto. Tím prvním je Karel Čepek, konferenciér v typicky americkém stylu a současně advokát Billy Flynn se vším všudy, co v této zemi k oné profesi patří: drsný, myslící především na peníze, ale pod slupkou přece jen lidský. Všemi těmito perfektně vyhranými vlastnostmi dává vzpomenout na „jeho“ někdejšího Hraběte Monte Christa a znovu dokazuje, že tento žánr má v malíčku. Totéž po-

tvzuje už podruhé v krátkém čase Zuzana Mašátová, coby Velma Kellyová. Těžko si představit přirozenější výrazové prostředky její hrdinky! Stejně si na scéně vede i Dagmar Hlubková. Její Roxie Hartová je směsicí sexu, opovrhování lidskými city, ale současně víry v ně.

A ještě v jednom má Petr Novotný šťastnou ruku. Ke spolupráci neváhal přizvat naši nejuznávanější choreografku společného tance Jarku Calábkovou. Její pevná, nápaditá ruka je během představení cítit na každém kroku, v každém pohybu. Je to ona, kdo dokázal účinkujícím vtisknout to-

Dagmar Hlubková a Karel Čepek, dva z hlavních představitelů Kanderova muzikálu Chicago.
Foto: JOSEF HRADIL

lik potřebný pohyb, jenž „mluví“ a činí z Chicago „bláznivou komedii o bláznickém světě konce dvacátého století“.

Přesto, že jde o inscenaci vpravdě mimořádnou, nejsem si zcela jist, zda ji se stejným nadšením přijme i ostravský zpěvoherní fanoušek, léta uvyklý holdovat především klasické operetě. Ze tak často činil nekriticky a k vlastní škodě, jej přesvědčí právě tento titul. Aby se příště na takovýto žánr těšil stejně jako dosud na Strausse či Leháru, bude nespíš nutné, aby se muzikál na zdejší scéně objevoval častěji. Ko-neckonců, je to i celosvětový trend ...

JAROSLAV MICHÁLKOVIC

„Chovankyně“ chicagského vězení ve stejnojmenném muzikálu na zpěvoherní scéně SDO.

Foto: JOSEF HRADIL